

Fabricius Gábor: Más bolygó

Budapest: Európa Könyvkiadó, 2016

Raktári szakjel: F 12

A *Más bolygó* egy nemzedék regénye: a nemzedéké, amelynek nemcsak az illúziói, de identitása is köddé vált. A *Más bolygó* a szív regénye: a szívé, amely konokul keresi a szerelmet a testen túl. A *Más bolygó* Kelet-Európa regénye: azé a Kelet-Európáé, amely Nyugattá akart válni, de az örök kelet-európai jelenben él. A *Más bolygó* az utazás regénye – párhuzamos roadmovie, amelyben, valahol mélyen, még ott dobog Kerouac szíve.

A *Más bolygó* cinikus és kegyetlen regény: mintha egy magyar Bret Easton Ellis írta volna, ha Ellis lehetne magyar. A *Más bolygó* a kapitalizmus regénye – a gyönyörűség, csábító kapitalizmusé, melyről örökre lekéstünk. A *Más bolygó* a tulajdonságok nélküli ember regénye, az örök alakváltó regénye. A *Más bolygó* az identitástalanság regénye, a

semmilyen regénye, a szakadatlan útkeresés regénye. A *Más bolygó* a Föld regénye, amely egyre lassabban forog.

Mintha a nyúl üregébe, úgy utazunk kétszer Hegyeshalmon túlra, előbb a felnőtté válás küszöbén, a rendszerváltás hajnalán, amikor a stoppos road-történet még varázslatos, kenderfüstös társaskaland, majd húsz évvel később újra, amikor kívül-belül kietlen tájon menekül Wunder, az elbeszélő korhős.

Fabricsius Gábor *Más bolygó* című melankolikus disztópiájában a napfényes, csillogó, szabad európai táj besötétedik, és vészjósló homály borítja be Budapestet és Kelet-Európát. Nincsenek célok, csak az út a fontos, Nyugatra, múltba, jövőbe.